

Deadline

Overdaad verzwakt Orkaters Spica

Tekst: [Charlotte van Leeuwen](#)

18 september 2008

Deze week op Deadline

week
39

Theater | [Overdaad verzwakt Orkaters Spica](#)

Spica, een coproductie van Orkater en DASH!, belooft een vernieuwend te worden. Muziek vermengt zich met theater. Een videoscherm toont uitvergrote beelden van de voorstelling zelf. Er wordt echt gekookt op het podium. Één acteur, Yorick van Wageningen, speelt vier rollen. Indrukwekkend, overweldigend, maar misschien allemaal iets te ambitieus.

Spica, een coproductie van Orkater en DASH!, belooft een vernieuwend te worden. Muziek vermengt zich met theater. Een videoscherm toont uitvergrote beelden van de voorstelling zelf. Er wordt echt gekookt op het podium. Één acteur, Yorick van Wageningen, speelt vier rollen. Indrukwekkend, overweldigend, maar misschien allemaal iets te ambitieus. Je kunt door de bomen het bos niet meer zien.

Onverstaanbaar mooi

Orkater werkt voor deze voorstelling samen met DASH!. Vier zangeressen in leren t-shirts zingen meerstemmig teksten. Ze kunnen mooi zingen en hebben een lekkere stagepersonality. De begeleiding van de muzikanten op rare vazen is ook niet mis. Je kunt de zangeressen alleen heel slecht verstaan als ze meerstemmig zingen, wat wel een domper op de feestvreugde zet. Terwijl je probeert de teksten te verstaan, word je afgeleid door het koken, acteren en de videobeelden. Dit leidt eigenlijk alleen maar tot irritatie.

Vakwerk

Yorick van Wageningen levert een staaltje vakwerk deze voorstelling. Hij speelt de rol van kok, rijke crimineel, vrouw en geliefde. En nee, dit is niet toevallig: de voorstelling is inderdaad geïnspireerd op Peter Greenaway's film *The Cook, The Thief, His Wife and her*

Lover. Vooral zijn rol als crimineel is om van te smullen. Je duikt met hem mee in de gedachtewereld van een arrogante kwal.

Pittige monologen

Yorick weet elk personage duidelijk neer te zetten, maar toch maken de wisselingen de voorstelling enigszins chaotisch. Je moet de hele tijd switchen tussen de personages die door één acteur worden gespeeld. Hoewel zijn monologen sterk en pittig zijn en hij je mee weet te slepen, mist deze voorstelling gewoon wat lekkere dialogen, conflicten en ruzies. Je wil meer dan alleen een acteur die tegen de zaal of zichzelf staat te schreeuwen.

Neem sjaal mee!

Er wordt echt gekookt op het podium. Dit klinkt heel vernieuwend en interessant, maar eigenlijk voegt het geen extra smaak toe aan de voorstelling. De kok, Miguel Brugman, zie je bezig met ingewikkelde ingrediënten. De zangeressen snijden wortels en dat zie je weer uitvergroot op het videoscherm. Allemaal heel leuk en aardig, maar door al dat zingen, koken, filmen en wisselen van rollen is het verhaal niet meer te volgen.

De meeste indruk maakt de ontzettend gore geur van verschroeid vlees. Tip voor de bezoeker: neem een sjaal mee om voor je neus te binden, of ga achterin de zaal zitten!

Yorick van Wageningen is goed, de kok is goed, DASH! is goed, maar de elementen verzwakken elkaar. Tip voor Orkater: neem wat minder bomen, dan is het bos misschien nog te zien.